

Nro. 45.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Indült Bétsből, Kedden Junius 5-ik napján
1804-ik esztendőben.*

B é t s.

Tegnapelőtt, úgy mint az el múlt vasárnap, dél előtt, ezen Császári Rezidentziának minden külső városában bútsú járasok tartattak, a' szokás Izerént, a' Parokiáknak lobogóival. Az idő igen szép és tsendes lévén, a' fénylő nap is meg ditsőitette ezen K. vallásbéli gyakorlásokat az ide való lakosoknak. Az óltári szentséget mindenütt forma ruhás polgárok kisírték. A' Bécsi iasurgensek is forma ruháikba, és nyert érdem pénzeikkel felékesítve jelen voltak. — Valamint férfiak, úgy alizony személyek is, igen nagy számmal jelentek meg. Minden világi és szerzetes Papok, tulajdon lobogóikkal voltak azokonn jelen. — A' Wieden nevű

Y y

külső városban tartott búcsújárás, mellyen a' Thezeziánumban tanuló nemes ifjaknak is jelen kellett lenni, leg szebb volt. — Ellére igen szép tűzi játékok adódtak a' Práterben.

Néhaj II. József Császárnak és Királynak kedves kabinet Secretáriusát, a' II. ik Leopold halála után az ide való Császári Bibliotékának első Custosát, Müller Cs. udvari Tanácsos Urát, Helvétziai születésű nagy tudós férfit, a' mostan uralkodó Fels. Prussziai Király titkos Tanácsos rangal meg tisztelni, a' Berliini Kir. Tudós Társaságnak fizetéssel való rendes tagjává tenni méltóztván, a' Cs. K. szolgálatból kilépett 's majdan Berlinbe fog utazni, a' hol Helvétziának általa elkezdett históriájának írását tökéletességre vinni szándékozik.

Azon Stájer Országú paraszt menyetskéről, a' kiról a' Magy. Kurirnak, Majus 15. napján költ 35 ik darabjának 534 ik lapján mi is emlékeztetettünk, hogy t. i. fok vipera kigyót hányt volna ki gyomrából, a' Gréczi közönséges újság levelekben ilyen officialis tudósítást olvasunk: Ez a' paraszt menyetske, úgymond, az Előjárók eleibe hivatván, azt mondotta, hogy ő a' múlt őszel, még leg léven az idő délbe, egy kőfal mellett a' földre le fekütt, és szokása szerént, fel nyílt szájjal, ott egy egész óráig aludott. Azomban valami hofzat és hideget a' torkába 's onnan a' gyomrába málni érezvén hirtelen fel ébredt, újat a' szájába és torkába dugta, de mivel ott semmit sem talált, az egész dolgot alomnak lenni vélte. Hanem más nap mingyárt borzadt és hányásra való kifiztetést tapasztalván t. i. fehéren, és édes tejjel egyebet semmit sem nem ehevén, sem nem ihatván, no-

vá tovább mind rosszabból lett, 's végtére Orvoshoz folyamodni kénytelen volt, a' kiől a' néki adott orvoslág után a' bele bújt férgeket ki hányta.

Német Ország.

D r é z d á b ó l Majus 14 ik napján. A' B a v á r i a i Val. Fejedelem udvaránál volt Anglus minister, ezen hólnap 9 ikén feleségével, 's udvari tselédjeinek egy részével együtt, hozzánk érkezett. De valamint egyebűt, úgy it is nem mulatott fok ideig, hanem minekutánna az itt lévő Anglus ministert meg látogatta volna, a' következt napon elle felé Berlin felé folytatta az útját. — Vele van az ő követtségének Titoknokja is H u n t e r Ur. Egész Cancellariája Monachiumban maradt. A' mint beszéltette, a' B a v á r i a i Val. Fejedelem követje is oda hagyta Londont.

A' múlt Aprilisben meghalálozott S e x G ó t h a i kegyes herczeg E r n e s t L a j o s, a' maga még életében tett rendelkezéséhez képest, nem a' herczegi kriptában tétett, hanem azon Anglus kertben temettetett el, a' hová már az előt két megholt kedves gyermekeit temettette vala. Nem is valamely költséges koporsóban, hanem egy fehér gyólt lepedőbe egéizlen bé borítva tétetett le a' sirba a' teste, mellyre hagyása szerént kedves udvari tselédjei porhonyú földet tévén, azután nehezebb földdel tonított a' sirt bé. Epitafium helyett, egy szép árayékos fát ültetett az ik szülőtt fia F r i d r i k, édes anyja testamentomához képest, a' sirja felibe. Nem nappal, hanem ejfelkor vitetett örökös nyugvó helyere.

A' Német Birodalombéli immediatus (az az, egyedül a' Csazartól függő, és senkinek alájanem vetteit) Nemeseinek Prantia Kőrmanylizekhez

küldött követje B. Wächter, Párisból semmi kellemetes választ nem hozott maga küldöinek. Tudniillik minekutánna dolgaiknak folytatásához fogott volna, a' Fr. külső dolgokra ügyelő minifter szavaiból miagyárt észre vette, hogy azok a' Német Birodalombéli Nemesek, a' kiknek örökségeik olly tartományokban vannak, mellyek a' Sæcularisatio és Compensatio által világi uralkodó fejedelmeknek adattak, magok előbbi jussaikat meg nem tarthatyák, hanem azoknak kell magokat alájok vetni, a' kiknek birodalmaikban laknak. És így jobb volna, ha ők a' Berliini Kir. Udvar principiumaihoz alkalmaztatnák magokat, a' mellyek a' Párisi fő Kormányfők, és a' Pétersburgi Császári udvaroktól is helybe hagyattak. Hogy B. Wächternek ezen jelentését nem jó kedvel vették legyen a' Német Birodalombéli immediatus Nemesek, akárki is képzelheti.

Frantzia Respublika.

Bonaparte első Conzul, a' múlt hólnapnak 18-dikán Fr. Országai Császárságra emeltetett, és ezen fényes méltóság nékie, és az ő utánna következő Bonaparte maradékoknak örökségül adatott. — Bonaparte a' leg jobb részt nyerte meg magának és familiájának.

A' második Conzul polgar Cambaceres, a' mint a' múlt posta napon költ Magy. Kurirnak utolsó lapján meg irtuk, azon 142 tizkelyből álló Senatus Consultumot (Tanács végzéft) mellyet a' meg tartó Tanács az ő előülése alatt készített, annak tagjaival együtt a' St. Clou di Kastélyba, (Fanum Scti Clodoaldi), melly Páris városához két Fr. kis mértföldre fekszik, vitte, következően

dő oratióval adta által Bonaparte Francia első Conzulkak :

„Felséges Uram! Azon decretomban, melyet Császári Felségednek által adni a' meg Tartó Tanátsnak szerentséje van, a' Nemzet a' maga akaratját ki nyilatkoztatta. Ez Kigyelmedet új titulussal ruházza fel, 's a' Kigyelmed familiájának pedig örökség gyanánt adja azt által; de a' Kigyelmed ditsőségéhez, és jussaihoz az által semmiféle ragaszthat. Négy esztendővel ennekötte, a' háladatos és Kigyelmedet szerető Francia Nemzet Kigyelmedre bizta a' fő kormányt, és már akkor is jussa volt maga Successorának ki nevezésére Kigyelmednek. A' most Kigyelmednek adatott felsőbb nevezet olly kötelessége a' nemzetnek, mellyel a' maga méltóságának, és az idő környülállásainak tartozik, hogy t. i. a' maga Kegyelmed eránt való szeretetének és tiszteletének, melly naponként mind inkább inkább öregbedik, nyilvánvaló próbáit adhasssa.“

„Ugyan miként tehetne a' Francia nép a' maga háladatosságának határt, a' midőn a' Kigyelmed eránta való gondoskodásának semmi határa nintsen. — Ha azon sok gonoszról emlékezik a' nemzet, a' mellyeket magának lévén hagyattatva szenvedett vala, ugyan miként emlékezhetne kedves érzékenység nélkül azon szerentsére, mellyel azon szempillantattól fogva él, mellyben az isteni gondviselés azt sugallotta beléje, hogy magát a' Kigyelmed karjai közzé botsássa? Armádiaink megváltak győzeletre; Finánciaink zürzavarba helyeztetve; a' közönséges hitel semmivé volt tételve; a' mi ditsőségünknek töredékeivel a' részre hajlottak fel osztottak; a' vallásbéli és erköltsi ér-

zékenységek meg voltak homályosítatva, az igazgatóknak szüntelen való-való változása tehetetlenekké, és gyűlölségesekké tette az előjárókat. — Illyen környülállások közt jelent meg Felséged. — Azonnal győzedelmeskedni kezdetek zászlóink, a' Status költségeibe rend és jó gazdálkodás vitetődött bé, a' köz hitel helyre állittatott, az egymás ellen törekedő részeket a' Kigyelmed okollá-ga meg tsendesítette, a' vallás a' maga ókárait vissza nyerte, az igazságnak és igazságtalanságnak érzései a' polgároknak elméjébe vissza tértk, látván, hogy a' gonofságot büntetés, a' virtusokat jutalom követi. — Végtére tapasztalták, és ezt kiváltképen a' Kigyelmed nagy elméjének kell tulajdonítani, hogy az a' Frantzia nép, a' melly a' revolutiot nyakra före tsinálta, szertni 's betsüllni kezdette azt a' hatalmat, a' melly az ő ditsős-ségét és tsend-ségét munkálódta.“

„Más Statusok alkotmányának bírójává lenni a' Frantzia nemzet nem akar, sem másokat rostálgatni, sem másoknak példájokat követni nem kívánja, a' tapasztalás fog az ő tanítója lenni jövendőben. Az örökség jussa szerént való igazgatás formájának haznait sok századakon által tapasztalta; az avval ellenkező, de kárára szolgáló kormányozás módjával is próbát tett, de szabados, és jól meg éretd meg fontolása után, a' maga talantomaihoz leg illendőbb útra vissza tér, élni kíván maga jussaival, és azon hatalmat, mellyet magá boldogságára nézve nem gyakorolhat, Császári Felségedre bizza, egyfersmind maga következendő maradékiak boldogságokat, egy közönséges akta szerént, a' Kigyelmed familiájára támasztja. Ez a' familia a' Kigyelmed virtussait követni fogja,

a' mi szeretünket és hűségünket is örökségül fogja által venni “

„Melly bődög az a' nemzet, melly olly fok nyughatatlansági, és háborusági után olly ferfiát talál maga kebelében, a' ki a' hánykodó indulatozat meg engeszteli, mindeneknek hafznokat öfzve köti, és a' ki mindennek szívét meg nyeri! Bődög fejedelem az, a' ki a' polgároknak akaratjoktól, bizodalmóktól, és szeretetektől nyeri a' maga hatalmát. Mivel az eddig való számos példákhoz képest, a' mi Constitutióknak gyökeres pontjaihoz leg illendőbb, ezen decretumnak azon részét, a' melly az örökség szerént, való kórmánynak meg állapítását tekinti, a' nép sanctiójára, avagy helybe hagyására támasztani: közeletségének tartotta a' Megtartó Tanács Fel ségedet arra kérni egyszersmind, hogy minden haladék nélkül végbe vitelődjenek az organica intézetek, a' Respublika dicsőtlégének és bődogságának öregbitésére nézve, most mingyárt Francia Császárnak nevezi ki Bonaparte Ne poleont a' Tanács s. a. t.“

Császár Bonaparte következőképpen felelt n' Megtartó Tanácsnak: Minden, a' mi a' Haza javá a szolgálhat, az én bődogságommal szoroffan öfzve van köttetve. Mivel azt hízik Kigyelme tek, hogy a' Császári rang a' nemzet dicsőtlégének öregbitésére hasznos leszen, én is el fogadom azt. — Ezen mértoságnak az én familiámba való megörökösítését a' Nemzet jóvá hagyásától függesztem fel | Reménylem, soha sem fog Fr. Ország nak annak meg bánására oka lenni, hogy azon méltóságot az én familiámnak örököslen által adja, és ha ezen nagy nemzet szeretetére 's bizodalmára méltatlanná tenné magát valaha, érdemetlen lenne

arra, hogy az én lelkem az én maradékimonny nyugodjon.“

E' meg léven, Frantzia Császárné Eő Felségéhez ment a' megtartó Tanáts audientiára. Conzul Cambaceres következőképpé módonn szólott hozzája: „Alfzonyom! mi a' Kigyelmed nagy lelkü férjének épen most adtuk azon Decretumot által, mellynél fogva Ö Franczia Császárrá tétetik, és a' következő nemzetség boldogságának a' jelenvalóval leendő öfve kaptsolása végett, azon méltóságot örökösösen által adja az ő familiájának. Még egy édes kötelességnek tellyesítésére köteles a' Tanáts, arra tudniillik, hogy a' maga mélységes tiszteletét, és a' Frantzia nemzetnek háladatoságát, Császári Felséged előtt is nyilvánvalóvá tehesse. — Ugy vagy on Alfzonyom, a' Felséged jó híre 's neve is azt hirdeti, hogy Kigyelmed a' szegények erant könyörülő lenni, és a' Status Fejénél való hiteles voltát arra fogja fordítani, hogy a' szerentsétlenekén legithessen, és hogy Császári Felséged olly szecretre méltó hajlandósággal eszközteni fogja azt, melly a' háladatoságot szivesebbé, és a' jótéteményt kedvesebbé szokta tenni. Előre is azt jöveddöli e' minékünk, hogy a' Jose fina Császárné neve minden vigáztalásunknak, 's bizodalomunknak előjáró postája legyen; és valamiat N a p o l e o n n a k virtusai, az ő utánna következőknek, a' népeknek jó kórmányozásában, mindenkor próba gyanánt lenni fognak: úgy a' Kigyelmed jó szívűségének emlékezete is minden következő Frantzia Császárnékat tanítani fogja arra, miként kellyen a' szükölködőknek könyhullatásaikat el törteni, és mindeneknek sziveket meg nyerni. Igen szerentsésnek tartya a'

Tanáts magát, hogy leg elsőben tiszteletti Felségedet mint Császárnét, 's tellyes reménységben van az eránt, hogy magát a' Felséged leg hivebb szolgálai közzé számlálhattya."

A' következő vasárnapon, úgymint Majusi napján azon Senatus Consultum, mellynél fogva Bonaparte Napoleon Francia Császárságra emeltetett, leg elsőben is Páris városába tétetett közönséggé. Melly nagy örömmel hallotta légyen a' Párisi Publicum ezt a' nem várt kedves hírt, abból is ki tettik, hogy azon nap estéjén, minden házak ki vóltak világositva, mellyet nem kényszerítésből, hanem az új Császár eránt való jó szivelségekből, 's szabad akaratjok szerént miveltek a' lakosok.

A' Párisi Moniteurnek 9. ik Majusi darabjából azt olvassuk, hogy I. Napoleon Francia Császár, Bonaparte József Császári herceget Grand Eleoteur ré, avagy Fr. Országi nagy herczeggé, herczeg Bonaparte Lajost Francia Connetables é, az az, a' Francia hadi seregeknek leg főbb igazgatójává; Conzul Cambacereft Ország fő Cancelláriusává, Conzul Lebrünt az Ország fő financialis miniferévé tette. A' három utólsóbbak a' Fr. Császár kezébe magyárt a' nap letették a' hitet. — Hadi minifer Berthier, Múrat, Moncey, Jourdan, Malsena, Augereau, Bernadotte, Soult, Brünc, Mortier, Nèy, Davoust és Belsieres Generálisokat Fr. Országi Maresalságra emelte az új Császár. — A' Bonaparte familiájából származandó herczegek és herczeg asszonyok, nem külömben a' mostani Fr. Császár I. Napoleon testvér hugai Császári Felség titulussal fognak illetet-

ni. — A' Fr. Connetablesnek, a' Fő Cancellariusnak, és fő Kintstartónak S e r e n i s s i m u s, a' Minifereknek, és Status Titoknoknak E x c e l l e n t i s s i m u s leszen a' titulusok.

Azon S e n a t u s - C o n s u l t u m, mellyet második Frantzia Conzul, polgár C a m b a c e r e s, a' vele volt megtartó Tanáts tagjainak képekben, és nevekben Bonaparte Napoléonnak Május 18-ik napján által adott, következő tárgyakat foglal magában:

Első Titulus.

1. Tzikkely. A' Fr Respublika kormánya egy Császárnak adatott által, a' ki Frantzia Császári tituluft fog viselni. Az igasság a' Császár nevében az ő tölle rendelt hivatalosok által fog kiadolgáltatni. — 2) Bonaparte Napoléon a' Respublika mostani első Conzula a' Frantziák Csázára leszen ennekutánna.

II. Titulus a' Császári Méltóság örökösítéséről.

3. Tz. A' Császári méltóság a' Bonaparte Napoléon törvényes és természetes maradvései közt, egyenes lineában, a' férfi ágon valók közt, az első születés törvénye szerent örökös leszen még pedig az özönny ágon lévőeknek és maradvéskjainak örökös ki rokelztésekkel. — 4) Tz. Bonaparte Napoléonnak hatalmában leszen, a' maga öuseinek fiuit és unokáit adoptalni, avagy, maga fiuvá fogadni, a' midőn ezek 18 életendősek lésznek, hat. i. a' fiuvá való fogadásnak idejekor magának semmi férfi gyermekei nem leszenek. Az illy fiuvá fogadott gyermek, az ő egyenes ágon lévő maradvései közzé által lép. Hogyha ezen fiuvá való fogadás után férfi gyermekeket

fogna ő nemzeni, a' fiúva fogadott gyermekek az ő természetes és törvényes férfi magzatjai után következnek. Az illy fiuvá való fogadáshoz az ő Successorának, és az ő maradékaiknak lemni jusok nem lesznek. — 5) Hogyha Bonaparte Napoleonnak semmi természet szerént való törvényes, és fiuvá fogadott successori nem lesznek, azon esetben Bonaparte Jósefre, és az ő természet szerént való törvényes férfi maradékjaira, az első születésnek törvénye szerént, az affronyi ágon lévőeknek, és ezeknek maradékaiknak örökös ki rekefztésekkel, fog a' Császáriméltóság szállani. — 6) Hogyha a' Bonaparte Jósef lineája el fogyna, akkor Bonaparte Lajosnak és az ő férfi maradékinak lesz a' Császári méltosághoz jussa. — 7) Hogyha a' Bonaparte Napoleon, Jósef, és Lajos 3 ágai kihalnának, a' Fr. Birodalombéli leg fobb hivatalokat viselő személyeknek projectumokhoz képest, a' megtartó Tanács fogja a' Fr. Császárt egy Senatus-Consultum által kinevezni, annak familiájában a' successióra' férfiúi ágon, az affronyi nemzeten lévőeknek örökös ki rekefztésekkel el intézni, 's azon Senatus Consultumot a' bé vétel végett a' nap eleibe terjesztetni. — 8) Az illy esetben a' Status dolgait az új Császár választásának idejéig, a' minőkterek fogják folytatni, a' kik kormány tanácsot formálván magokból, a' voksoknak többségéhez képest fogják az előforduló tárgyalat meghatározni.

III. Titulus a' Császári Familiáról.

9) Tz. A' Császári familiának tagjai, a' successiónak rendi szerént Kir. hercegi titulussal fognak éni, az uralkodó Császárnak első szülött fiát

pedig Császári hercegi titulus illeti. — 10) A' megtartó Tanács egy Senatus Consultum által fogja a' Fr. hercegeknek neveltetéseket meg határozni. — 11) A' Fr. hercegek 18 évesedős korokban a' megtartó és Status Tanácsnak tagjaivá tételnek. — 12) A' Császár engedelmé és jóvá hagyása nélkül meg nem házasodhatnak. Valaki a' Frantzia hercegek között evvel ellentézőleg tselekszik, mind ő maga, mind az ő maradékai ki rekesztetnek a' successióból. Azomban hogyha az illy herceg az illyen házasságot maradék nélkül el hagyja, a' successiónak jussába ismét bér léphet. — 13) A' Császári familiából lévőknek születésekről, házasságokról, és halálokról való lajstrom, a' Császár parantsolatjából a' M. T. Tanácsnak által fog adatni, mellynek copijja avagy mása, a' jegyző könyvbe iratik, és a' leveles tárba tételődik. — 14) Bonaparte Napoleon bizonyos státutumok által fogja azt meg határozni, a' mellyékhez az ő successori magokat alkalmaztatni kötelesek lesznek; nevezetesen a) Azokat a' köteleléseket, mellyeknek meg tartásokra, a' Császárra nézve, minden Császári familiából való hercegek és herceg asszonyok kötelesek lesznek. — b) Miként kellyen a' Császári palotát, a' Császári szék méltóságához, és a' Nemzet nagyságához képest el intézni. — 15) A' Császári familia tartására meg kívántató Civillista, t. i. költségek azon rendben fognak meg hagyattatni, a' mint az 1791-ik éftendőben, a' 26-ik Majusi Végrésnek 1 és 4 ik cikkelye által meg határozva voltak. — Bonaparte József és Lajos Fr. hercegekkel, úgy színté jócsendőben a' Császárnak ifjabb természetű szentent való és

törvényes férfi magzattal, az 1790 ik éftendőben December 21 ik napján hozott végzésnek 1. 10. 11. 12. és 13 tikkelyei szerént kell bánni. — Az özvegy Császárné özvegyi pensióját a' Császár határozhattya, meg, s ő utasithattya azt a' Civillistára; az ő tölle tétetendő rendelkezéseket semmi részben meg nem változtathattják az ő succellori — 16) A' Császár minden departementumokat, az az, osztályokat meg fog szemlélni; mellyre való tekintetből, a' Császári Birodalomnak 4 pontjaiban Császári paloták építtetnek. Az illy palotáknak, és az azokhoz való készületeknek minémüisége külöös törvény által fog meg határozatni.

IV. Titulus, a' Regenségről.

17. Tz.) A' Császár 18 éftendős koráig, minorrennis, az az, tótorság alatt való leszni; azon idő alatt egy Regens viseli az ő képét. — 18) Eanek a' Képviseelőnek leg alább 25 éftendősnek kell lenni. — A' Regenségből az aszony ágon lévők ki rekesztetnek. — 19) A' Császár a' Fr. herczegek között választja ki a' Regens, ha tudniillik közöttök taláztatik olly, a' ki a' fellyebb való tikkelyben meg határozott kort már felül haladta; hogyha pedig közöttök egy se taláztatik ollyan, az Ország titularisai, t. i. a' fent említett első személyek között választja azt ki. — 20) Hogyha ezen tárgyra nézve semmi cleve való rendelést nem tenne a' Császár, ill; enkor a' successiót illető Császári herczegek között azt fogja a' Regenség illetni, a' ki a' 25-ik éftendőt felül haladta. — 21) Hogyha semmi Regens nem tenne a' Császár, és a' Csász. herczegek között is senki se taláztatna, a' ki a' 25 éftendőt felül haladta volna, a' Regens, a' titularisok között a' M. T. Tanács választja ki, —

22) Hogyha a' successio jussá által meghatározott successornak regensége vagy valamely távol lévő atyáfit, vagy a' titulárisok közül valamelyiket illetné, a' Császároak maiorennitásáig, t. i. az ő tutorság alól való ki szabadulásának idejéig, a' Regens fogja az ő hivatalját folytatni — 23) Sem a' Regenség ideje alatt, sem a' Császárnak maiorennitását követő három első esztendőben nem lehet valamely Senatus Consultumot ki adni.

(A' folytatása következik.)

Batava Respublika.

Amsterdamból Május 12 ikén. E' folyó hólnap 7-ik napján ezen mi városunknak minden belső és külső kapui bé zárattak, mely oly hirre szolgáltatott alkalmas offágot, hogy azon idő pontjában evezett volna ki a' Texeli kikötő helyből az Anglia ellen menendő flotta. Későbbben esett értésünkre, hogy nem ez, hanem egy itten tartzkodott gyanus személy miatt tétetőd ennek azok az intézetek, a' kit a' Fr. Kormányfőnek kérésére el akartak a' mi Előjáróink fogattani, de a' ki az előtt való napon innen elébb állott.

A' Belgáknak Surinami coloniájok még most is birtokában van, és oly védelmező állapotba helyeztette azt a' Hágai fő Kormányfőnek, hogy nem egy könnyen juthatnak annak birására a' Brittusok.

Orosz Birodalom.

A' Pétersburgi Császári udvar, újokban oly jegyzélt küldött Párisba, melyben előbbeni kívánságait ismét a' Fr. Kormányfőnek eleibe terjesztette, és fontos okokkal sürgeti annak bé teljesítését. Ez a' Jegyzés a' következő pontus tárgyakat foglalja magában: 1) Hogy a' Fran-

czia Kormányfőnek mind a' Hannóverai Val. Fejedelemségből, mind Nápoly Országából huzza ki a' maga hadi népét. — 2) Hogy a' Felső Szárdinai Királyt elegittse ki annak rendi szerezni. — 3) Hogy a' Fr. fegyveres népnek Bád-ni Val. Fejedelemségbe lett bé ütésére, és a' Fr. emigransoknak onnan lett el vitelekre nézve, a' mennyiben azon V. Fejedelemségnek jussai meg sérteődnek, adjon a' Val. Fejedelemnek elégtétel. — 4) Hogy a' Német Birodalomnak sem politica, sem egyházi dolgaiba magát ne elegyítse, hanem bízza azt a' Német Birodalom Fejének bölts intézeteire.

Elegyes Dolgok.

Minekutánna az Arnauták Kajró városát a' Beszoktól visszavették volna, az ezek által nékiek igért, de ki nem szeretett zsoldnak bé vétele végett, azon városbéli lakosokra nagy hadi adót vetettek, a' mellytol mindazáltal a' sokszor említett Hourhid Basa javaslásából el állottak, a' melly miatt tudniillik pártosságra indíthaták volna a' nemzetet. — Most már azon hánya vevia a' Fényes Porta az elméjét, meg hagyja e' az Arnautáktól N. Kajrói Kormányozóvá tételét Korkon Basát, vagy pedig az oda rendelt St. Akrei helytartót tegye Egyiptomnak fő Kormányozójává.

a' Konstantzinápolyban lévő Orosz és Frantzia követek, a' Török miniszterekkel gyakran conferentiát tartanak, de mindenik külön külön. Az egyik erőssen sürgeti, hogy nyilatkoztassa ki a' Reis-Effendy, az az, a' külső dolgokra ügyelő Török miniszter azokat a' feltételeket, a' mellyeknek fogva a' Fényes Porta egy Európai udvarral szövetséget kötött. — Attól tart a'

ministerium, hogy ennek háború legyen a' követke-
zése. — A' Heidelbergai Universitásnak capitali-
sát, mely 40 ezer forintból állott ekkorig, a'
Bádeni Vál. Fejedelem 50 ezerrel szaporította
meg. Egynéhány új Professorok fognak oda hivat-
tatni, az Universitás Bibliotékája az el töröltetett
klastromokban talált könyvekkel meg fog gazda-
gittatni, és egy fűvélzes kert, egy szőlőház, és
egy veterinariát, az az, barmok orvoslását tanító
katedra fognak ottan fel állítani. — Norvégiá-
ban, Aprilis 21 ik napján még egy réfnai magassá-
gú hó fekütt a' földön. — Pétersburg mellett, a'
Néwa folyó vizéből Aprilis 26 ik napján indult
el a' jég. — Breslauban egy egész Zsidó fa-
milia tért a' keresztény vallásra.

Jelentés.

A' Magyar Eneisnek második darabja, melyet
Nagy Körösi Prédikátor Tisztelt Kovács József
Ur fordított, Médárdusi Pesti Vásárra ki fog jöni
a' sajtó alól; és Pesthen a' Körösi Háznál; egyéb-
ütt pedig azokon a' helyeken, melyeken az első
Darab, találtathatik, úgymint:

Debreczenben, Batári Pál Deák Ifjúnál, a' Ref.
Collegiumban.

Enyeden, T. T. Pápai István Prédikátor Urnál.

Győröt, T. T. Professor Német László Urnál.

Komáromban, T. T. Farkas János Prédikátor Ur-
nál.

Kolosváron, T. T. Szathmári Pap Mihály Urnál.

Kassán, T. T. Kovács István Prédikátor Urnál.

Losonczon, T. T. Professor Ráczevi József Urnál.

Miskóltzon, T. T. Prof. Váradi Gerson Urnál.

Pápán, T. T. Professor Tóth Ferentz Urnál.

Patakon T. T. Professor Toth Mihály Urnál.

Siklóson, T. T. Prédikátor Túrós Péter Urnál.

Az ára legyen: 45 xr.

D. D. S.